

בעניין שבין: _____ אלג'ולאני

ע"י ב"כ עו"ד האלה ח'ורי
ו/או עו"ד אליהו אברם ו/או עו"ד הישאם שבאיטה
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

נ ג ד

מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים
טל': 02-6208122; פקס: 02-6252457

הנתבעת

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 16,369 ש"ח

כתב תביעה מתוקן

1. התובע יליד 1946 ותושב העיר העתיקה בירושלים.
2. הנתבעת היתה בזמנים הרלבנטיים לכתב התביעה, אחראית על פעולות משטרת ישראל באזור ירושלים רבתי.
3. בזמן הרלבנטי לכתב התביעה, היתה בבעלותו של התובע מכונית ירוקה מדגם פולקסווגן דבל קבינה, מודל 1972 מס' רישוי _____ (להלן: "המכונית").

האירוע

4. ביום 7.7.89 בשעות הערב המוקדמות נסע התובע במכוניתו. בעברו ברח' זית רענן באזור קרית צאנז בירושלים, התקלקלה המכונית והתובע נאלץ להשאירה במקום.
5. מאחר שאותו יום (ה-7.7.89), יום ששי היה, וכדי לא לפגוע ברגשות תושבי שכונת קרית צאנז הדתיים, חזר התובע לביתו, והשאיר את רכבו במקום למשך יום השבת.
6. למחרת, ה-8.7.89 בערב, לאחר צאת השבת, חזר התובע לשכונת קרית צאנז ביחד עם מכונאי _____ בשם _____ ועם בעל רכב גרירה בשם _____ ע' _____ א-_____ ג' _____.

7. בהגיעם סמוך למקום בו הוחנתה המכונית יום קודם לכן, גילו התובע, מר ע _____ ומר ג' _____ התקהלות של קבוצת תושבים, ככל הנראה מבני שכונת קרית צאנז.
8. המתקהלים יידו אבנים לעבר התובע, מר ע _____ ומר ג' _____ .
9. התובע, מר ע _____ ומר ג' _____ ראו את המכונית והבחינו כי שמשותיה נופצו וצמיגיה נחתכו.
10. מפאת יידוי האבנים, לא יכלו התובע, מר ע _____ ומר ג' _____ להתקרב למכונית. התובע ניגש להזעיק את המשטרה ביחד עם המכונאי מר ע _____
11. התובע ניגש עם מר ע _____ לתחנת המשטרה במגרש הרוסים בירושלים, וסיפר לשוטרים שם על המתרחש, וביקש את עזרתם.
12. שוטרי תחנת מגרש הרוסים לא נתנו כל סיוע לתובע, ולא נקפו אצבע כדי להתערב באירוע ולסייע לתובע לחלץ את מכוניתו.
13. בעוד התובע מחפש לשווא אחר סיוע אצל רשויות אכיפת החוק, המשיכו המתפרעים בשכונת קרית צאנז בפעולתם, ואף הסלימו אותה.
14. בסמוך לשעה 23:30, הוצתה המכונית בידי המתפרעים. ניירות ועיתונים הוכנסו לפתח מילוי הדלק, בנזין (או חומר דליק אחר) נשפך על הרכב ולתוכו ונשלחה במכונית אש.
15. למקום הגיעו כוחות כיבוי האש וכיבו את האש שאחזה ברכב.
16. רק בשעה 00:20 בערך, לאחר שהאש כבר כובתה ובעקבות הודעה של אדם בשם פרידמן, הגיעה למקום ניידת של משטרת ישראל.
17. מהתחקיר בשטח של משטרת ישראל ומכבי האש, נודע להם (מתושבי השכונה) שהמכונית היתה תקועה במקום מאז יום ששי ה-7.7.89, וכי היא שייכת ל"בן מיעוטים", שהיה עבורם בשלב זה אלמוני.
18. למחרת היום, ב-9.7.89 בבוקר, הגיע התובע שוב לשכונת קרית צאנז ומצא את מכוניתו השרופה. התובע ניגש למשטרת ישראל (לתחנת מגרש הרוסים) על מנת להגיש תלונה על ההצתה. במגרש הרוסים הפנו אותו לתחנת המשטרה בקשלה, בעיר העתיקה בירושלים.
19. באותו יום בשעה 09:30 לערך, נתקבלה תלונתו של התובע במחלק הפשעים של תחנת המשטרה בקשלה. בתחנת הקשלה נפתח תיק שמספרו ת.פ. 11465/89. שבועיים לאחר שנפתח התיק ת.פ. 11465/89, בתאריך 25.7.89, נסגר התיק בעילת עבריון לא נודע.
21. בעת שנסגר התיק ת.פ. 11465/89, לא כלל התיק אלא את עדותו של התובע, את דו"ח החקירה של מכבי האש ודו"ח פעולה של יחידת המשטרה שהגיעה למקום בליל האירוע, כאמור לעיל.

אחריות הנתבעת

22. הנתבעת אחראית לנזקים שנגרמו עקב רשלנותם של שוטרי משטרת ישראל (שהינם שלוחיה ו/או עובדיה הפועלים מטעמה ו/או אורגנים שלה) בכך שלא מנעו את הצחת המכונית, בזמן ששוטרים סבירים באותן נסיבות היו צריכים, והיו יכולים למנוע את קרות הנזק.

הרשלנות התבטאה בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. למרות אווירת התסיסה שהיתה בשכונת קרית צאנז בזמנים הרלבנטיים לכתב התביעה, לא דאגה משטרת ישראל לנוכחות קבועה במקום.

ב. שוטרי תחנת מגרש הרוסים לא נענו לקריאתו של התובע לעזרה, למרות שידעו שבאותם רגעים ממש מתקיימת התפרעות בשכונת קרית צאנז, כשהמתפרעים אינם נרתעים מלפגוע ברכוש ו/או בבני אדם.

ג. לא נשלח סיור משטרתי לשכונת קרית צאנז לבדוק את המתרחש ולהתערב במידת הצורך.

ד. לא ניתן ליווי לתובע, על מנת להגן עליו בזמן שהוא מחלץ את מכוניתו.

23. הנתבעת אחראית לנזקים שנגרמו עקב רשלנותן של רשויות החקירה (שהן שלוחיה ו/או עובדיה הפועלים מטעמה ו/או אורגנים שלה) שניהלו חקירה כושלת בעניין הצחת המכונית המתבטאת בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. בליל ההצתה לא אסף הכח שהגיע למקום ראיות חפציות שהיו עשויות להוביל לזיהוי המציתים.

ב. צוות מז"פ לא נשלח למקום.

ג. לא נגבו עדויות של עדי ראייה ו/או של תושבי שכונת קרית צאנז, למרות שעולה מדו"ח הפעולה של הצוות המשטרתי שהגיע למקום בליל ההצתה, שאנשי הצוות שוחחו עם עדים כאלה.

ד. למרות שמחקירת מכבי האש עולה כי גורם אנושי הצית את הרכב, משטרת ישראל לא נקפה אצבע על מנת לגלות את זהות המציתים, וסגרה את תיק החקירה תוך שבועיים ימים.

ה. גם לאחר שהגיש התובע את תלונתו בגין שריפת המכונית, פחות מ-12 שעות לאחר האירוע, לא נעשה דבר כדי לאתר חשודים פוטנציאליים. משטרת ישראל הסתפקה בגביית עדותו של התובע.

24. לו היו שוטרי משטרת ישראל פועלים כפי ששוטרים סבירים היו פועלים במקומם, היו מסוגלים למנוע את הצחת מכוניתו של התובע ולא היה נגרם הנזק.

25. לו היו רשויות החקירה פועלות כפי שרשויות חקירה סבירות היו פועלות במקומן, סביר להניח שניתן היה לעלות על עקבותיהם של המציתים ובכך

לפרוע את הנזק גם מהם. אלא שרשויות החקירה לא פעלו באורח סביר, והמדינה נותרה המעוולת היחידה שזהותה ידועה לתובע.

26. זאת ועוד, נוכחות משטרתית, תגובה מהירה של המשטרה וחקירה המנוהלת כראוי, במקרה זה כמו במקרים אחרים, היו מאפשרים למצות את הדין עם עברייני החוק ולהביאם על עונשם. כאשר משטרת ישראל לא עשתה אף צעד מהצעדים הנדרשים הלכו, כיצד ניתן לצפות שמתפרעים חמומי מח, יירתעו מלפגוע ברכוש של "בן מיעוטים", שהמדינה הסירה ממנו למעשה את הגנתה?

הפרת חובה חקוקה

27. לחילופין, יטען התובע כי הנתבעת הפרה את החובה החקוקה שבסעיף 3 לפקודת המשטרה (נוסח חדש), תשל"א-1971, בדבר חובתו של שוטר בקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש, כאשר נועד לפי מובנו הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע, וכי אירוע ההצתה והנזק שבעקבותיו נגרמו עקב הפרת אותה חובה.

נזקי התובע

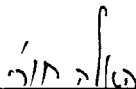
28. א. כתוצאה מהצתת מכוניתו של התובע, היא יצאה מכלל שימוש. התובע יטען כי הינו זכאי לפיצוי בגין אובדן מכוניתו שערכה היה בליל ההצתה בסך של 3,500 ש"ח. מסכום זה יש להפחית סך של 400 ש"ח, התמורה שהתקבלה ממכירת שרידי המכונית בזמנו.

ב. אשר על כן, התובע מעמיד את תביעתו בשל אובדן מכוניתו על סך 3,100 ש"ח. סכום זה כשהינו משוערך מיום הארוע ועד ליום הגשת התביעה עומד על סך 11,369 ש"ח.

29. זאת ועוד, התובע זכאי לפיצוי בגין הצער ועגמת הנפש אשר נגרמו לו כתוצאה מהאירוע ואבדן מכוניתו, והינו מעמיד את תביעתו בשל נזקיו אלה על סך 5,000 ש"ח.

30. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את נזקיו כמפורט בתביעה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל, בנוסף להוצאות משפט ומע"מ כחוק.


האלה ח'ורי
ב"כ התובע

ירושלים, היום 23 לחודש יוני לשנת 1997

(ת.ש. 809, מ"מ 17583)